तृषितो मोहमायाति मोहात् प्राणान् विमुञ्चति।
अतः सर्व्वास्ववस्थासु न क्वचिद्वारि वारयेत् ॥
हारीतश्च।
तृष्णा गरीयसी घोरा सद्यःप्राणविनाशिनी।
तस्माद्देयं तृषार्त्ताय पानीयं प्राणधारणम् ॥
अवश्यं पेयमपि जलं ज्वरी किञ्चिद्वारयन्
पिबेद्यत आह सुश्रुत एव।
जीवनं जीविनां जीवो जगत् सर्व्वन्तु तन्मयम्।
अतोऽत्यन्ततया सुज्ञो न क्वचिद्वारि वारयेत् ॥
जीवनं जलम् ॥ किञ्चित्तु वारयेदेव। तथा च।
ज्वरे नेत्रामये कोठे मन्देऽग्नावुदरे तथा।
अरोचके प्रतिश्याये प्रसेके श्वयथौ क्षये ॥
व्रणे च मधुमेहे च पानीयं मन्दमाचरेत् ॥
प्रसेके मुखप्रसेके। मन्दमाचरेत् अल्पं पिबेत्।
यत आह।
"अतियोगेन सलिलं तृष्यतेऽपि प्रयोजितम्।
प्रयाति श्लेष्मपित्तत्वं ज्वरितस्य विशेषतः ॥*॥
तच्च जलं ज्वरी शीतलं न पिबेदित्याह सुश्रुतः।
नवज्वरे प्रतिश्याये पार्श्वशूले गलग्रहे।
सद्यःशुद्धौ तथाध्माने व्याधौ वातकफोद्भवे ॥
अरुचिग्रहणीगुल्मश्वासकासेषु विद्रधौ।
हिक्कायां स्नेहपाने च शीतं वारि विवर्ज्जयेत् ॥"
अन्यच्च स एव।
"सेव्यमानेन शीतेन ज्वरस्तोयेन वर्द्धते।"
अत्र शीतं जलमक्वथितं निषिद्धम्। तथा सति
क्वथितं ग्राह्यं आयातम् ॥ तत्र क्वथितस्य विधि-
र्गुणाश्च।
"क्वाथ्यमानन्तु निर्व्वेगं निष्फेनं निर्म्मलञ्च यत्।
तत्तोयं क्वथितं ज्ञेयं दोषघ्नं पाचनं लघु ॥
निर्व्वेगं शनैः ॥ क्वथितस्य विषयानाह सुश्रुतः।
"वातश्लेष्मज्वरार्त्ताय हितमुष्णाम्बु तृष्यते।
दीपनं स्यात् कफच्छेदि वातपित्तानुलोमनम् ॥
तद्धि मार्द्दवकृद्दोषस्रोतसां शीतमन्यथा ॥"
वाग्भटश्च।
"तृष्णायां प्राप्तमुष्णाम्बु पिबेद्वातकफज्वरे।
तत् कफं विलयं नीत्वा तृष्णामाशु निवर्त्तयेत् ॥
उदीर्य्य चाग्निं स्रोतांसि समुत्कृत्य विशो-
धयेत्।
वातपित्तकफस्वेदशकृन्मूत्राणि सारयेत् ॥" * ॥
अथोष्णोदकस्य लक्षणं गुणाश्च।
"क्वाथ्यमानन्तु निर्व्वेगं निष्फेनं निर्म्मलं तथा।
अर्द्धावशिष्टं यत्तोयं तदुष्णोदकमुच्यते ॥
ज्वरकासकफश्वासवातपित्ताममेदसाम्।
नाशनं वस्तिसंशोधि पथ्यमुष्णोदकं सदा ॥*॥"
अथर्त्तुभेदे जलस्य पाकभेदः।
त्रिपादशेषं सलिलं ग्रीष्मे शरदि शस्यते।
हिमेऽर्द्धशेषं शिशिरे तथा वर्षावसन्तयोः ॥"*॥
अन्ये तु।
"निदाघे त्वर्द्धपादोनं पादहीनन्तु शारदम्।
शिशिरे च वसन्ते च हिमे चार्द्धावशेषितम् ॥
अष्टमांशावशेषन्तु वारि वर्षासु शस्यते।
इति केचिद्बुधाः प्राहुर्ज्जेज्जटागमदर्शनात् ॥"
केचित्तु।
"वसुष्वङ्गेषु बाणेषु वेदेषु त्रिषु पक्षयोः।
एकभागावशेषं स्यादम्बु वर्षादिषु क्रमात् ॥"
अत्र दोषाणां यथोल्बणता हीनता वा तथा
व्यवस्था कल्पनीया ॥
"तत् पादहीनं पित्तघ्नमर्द्धहीनन्तु वातनुत्।
त्रिपादहीनं श्लेष्मघ्नं संग्राह्यग्निप्रदं लघु ॥" *॥
त्रिपादहीनस्य तन्त्रान्तरे आरोग्याम्बुसंज्ञा।
तस्य लक्षणं गुणाश्च।
"पादशेषन्तु यत्तोयमारोग्याम्बु तदुच्यते।
आरोग्याम्बु सदा पथ्यं कासश्वासकफापहम् ॥
सद्यो ज्वरहरं ग्राहि दीपनं पाचनं लघु।
आनाहपाण्डुशूलार्शोगुल्मशोथोदरापहम् ॥"
अथर्त्तुभेदे जलस्य ग्रहणाय देशभेदः।
"हेमन्ते शिशिरे चाम्बु सारसं वा तड़ागजम्।
वसन्तग्रीष्मयोः कौप्यं वाप्यं वा नैर्झरं हितम् ॥
नादेयं वारि नादेयं वसन्तग्रीष्मयोर्ब्बुधैः।
विषवत् पत्रपुष्पादिदुष्टं निर्झरयोगतः ॥
औद्भिदं चान्तरीक्षं वा कौपं प्रावृषि च स्मृतम्।
शस्तं शरदि नादेयं नीरमंशूदकं परम् ॥
दिवा रविकरैर्ज्जुष्टं शीतं शीतकरैर्न्निशि ॥
ज्ञेयमंशूदकं नाम स्निग्धं दोषत्रयापहम्।
अनभिष्यन्दि निर्द्दोषमान्तरीक्षजलोपमम् ॥
बल्यं रसायनं मेध्यं शीतं लघु सुधासमम् ॥"
अन्यच्च।
"शरद्यगस्तेरुदयादखिलं सलिलं हितम्।
वृद्धसुश्रुतश्च।
"कार्त्तिके मार्गशीर्षे च पयोमात्रं प्रशस्यते ॥"
यथर्त्तुपक्वमपि जलं विषयविशेषे शीतलं पिबे-
दित्याह सुश्रुतः।
"दाहातिसारपित्तासृङ्मूर्च्छामद्यविषार्त्तिषु।
मूत्रकृच्छ्रे पाण्डुरोगे तृष्णाच्छर्द्दिभ्रमेषु च ॥
मद्यपानात् समुद्भूते रोगे पित्तोत्थिते तथा।
सन्निपातसमुत्थे च शृतं शीतं प्रशस्यते ॥"
क्वथितस्य जलस्य शीतलकरणविशेषे गुण-
विशेषमाह सुश्रुतः।
"शृताम्बु तत्त्रिदोषघ्नं यदन्तर्व्वास्यशीतलम्।
अरूक्षमनभिष्यन्दि क्रमितृड्ज्वरहृल्लघु ॥
धारापातेन विष्टम्भि दुर्ज्जरं पवनाहतम् ॥
अन्तर्व्वास्यशीतलं पिहितमेव शीतलम्।
अत्रापरेऽपि विशेषाः।
"दिवा शृतं पयो रात्रौ गुरुतामधिगच्छति।
रात्रौ शृतं दिवा पीतं गुरुत्वमधिगच्छति ॥
तत्तु पर्य्युषितं वह्निगुणभ्रष्टं त्रिदोषकृत्।
गुर्व्वम्लपाकं विष्टम्भि सर्व्वरोगेषु निन्दितम् ॥
शृतं शीतं पुनस्तप्तं तोयं विषसमं भवेत्।
निर्य्यूहोऽपि तथा शीतः पुनस्तप्तो विषोपमः ॥"
रात्रौ तूष्णोदकस्य लक्षणमन्यदाह।
"अष्टमेनांशशेषेण चतुर्थेनार्द्धकेन वा।
अथवा क्वथनेनैव सिद्धमुष्णोदकं वदेत् ॥"
तस्य गुणाः।
"श्लेष्मानिलामदोषघ्नं दीपनं वस्तिशोधनम्।
श्वासकासज्वरहरं पीतमुष्णोदकं निशि ॥"
अन्यच्च।
"भिनत्ति श्लेष्मसङ्घातं मारुतं चापकर्षति।
अजीर्णं जरयत्याशु पीतमुष्णोदकं निशि ॥"
रात्रावुष्णोदकञ्च तप्तमेव पिबेदित्याह।
"उष्णं तदग्निजननं लघ्वच्छं वस्तिशोधनम्।
पार्श्वरुक्पीनसाध्मानहिक्कानिलकफापहम् ॥
शस्तं तृट्श्वासशूलेषु सद्यःशुद्धौ नवज्वरे ॥"
विषयविशेषे त्वाममेव जलं शीतलं पिबेदित्याह
सुश्रुतः।
"मूर्च्छापित्तोष्णदाहेषु विषे रक्ते मदात्यये।
भ्रमश्रमपरीतेषु तमके वमथौ तथा ॥
धूमोद्गारेऽविदग्धेऽन्ने शोषे च मुखकण्ठयोः।
ऊर्द्ध्वगे रक्तपित्ते च शीतमम्भः प्रशस्यते ॥"
शीतमम्भः आममेव न तु क्वथितम्। क्वथितन्तु
शीतं दाहादिषु यदुक्तं तत् सज्वरेषु। विज्वरेषु
तु दाहादिष्वामं शीतं प्रशस्यते इति भेदः ॥*॥
आमादिजलानां जठराग्निना पाककालावधि-
माह।
"आमं जलं पाकमुपैति यामं
पक्वं पुनः शीतलमर्द्धयामम्।
पक्वं कटुष्णञ्च ततोऽर्द्धकालं
कालास्त्रयः पीतजलस्य पाके ॥
पित्तमद्यविषोत्थेषु तिक्तकैः शृतशीतलम् ॥"
जलं हितमिति शेषः ॥ *॥ तिक्तानि बहुलानि
तेभ्यो निर्धार्य्य योगमाह सुश्रुतः।
"मुस्तपर्पटकोदीच्यच्छत्राख्योशीरचन्दनैः।
शृतं शीतं जलं दद्यात् तृड्दाहज्वरशान्तये ॥"
छत्रात्र धान्यकम्। यत आह निघण्टौ धन्व-
न्तरिः। कुस्तुम्बुरुः स्वर्णिकारा छत्रा धान्यं
वितुन्नकमित्यादि। तद्गुणाश्च।
"धान्यकं दीपनं रुच्यं पाचनं स्वादुपाकि च।
दोषत्रयतृषादाहश्वासकासज्वरप्रणुदित्यादि ॥"
चक्रदत्तवङ्गसेनवृन्दादयः छत्रास्थाने नागरं
पठन्ति। तद्यथा,—
"मुस्तपर्पटकोशीरचन्दनोदीच्यनागरैरिति।
नागरं कटुकमपि नात्र पित्तजनकं मधुरपाकि-
त्वादिति तेषामभिप्रायः। नागरं नागरमुस्तकं
इति केचित्। क्वचिदेकदेशेन समुदायोऽव-
गम्यते। यथा भीमो भीमसेन इति। तीसटे तु
नागरस्थाने पद्मकम् ॥ * ॥ एतस्य प्रक्रिया।
चन्दनैरित्यत्र सहार्थे तृतीया। तेन मुस्ता-
दिभिः षड्भिरामैरेव क्षुण्णैः सहितं जलं शृतं
जलमेव केवलं यथर्त्तुपक्वं पश्चात्तच्छीतलीकृतं
दद्यात्। तथा च वङ्गसेनः।
यदप्सु शृतशीतासु षड़ङ्गादि प्रयुज्यते
कर्षमात्रं ततो द्रव्यं ग्राहयेत् प्रास्थिकेऽम्भसि ॥
अस्यायमर्थः। यत् हेतोः। अप्सु जलेषु।
शृतशीतासु शृतासु केवलास्वेव यथर्त्तुपक्वासु।
शीतासु शीतलीकृतासु। षड़ङ्गादि द्रव्यं प्रयु-
ज्यते। आममेव संक्षुद्य जले स्थाप्यते। ततः
प्रक्षेप्यत्वात् कर्षमात्रं द्रव्यं समुदितं षड़ङ्गादि